

Så vår stat skall inte ha en kyrka

Separationen mellan stat och kyrka tycktes inte förvåna någon. Ej heller blev speciellt många människor så nämnvärt upprörda när så skedde. Sverige har sekulariserats och en sekulariserad stat känner endast inför sådana triviala ting såsom tro, en black om foten. Ett pinsamt minne från forna, mindra upplysta tider då vidskepelse och religiösa fantasier tycktes trycka ner vårt land istället för att som skedde efter upplysningen – få staten och dess samhälle att likt en förtöjd luftballong – befriad från sin ballast och sin boja – stiga mot nya och friare höjder. Att tänka fritt är stort.

Vetenskap och sunt förnuft är ledstjärnan med vilken Sverige skall föras in i framtiden.

Men vad är en stat om inte en tanke, en ideologi, en samling regler och idéer till för att föra samman människor. Hålla dem om än inte ense och eniga så åtminstone fridsamma och i fred uppmuntra till att kunna verka och samarbeta för en bättre framtid tillsammans.

För att kunna bygga vidare på något krävs kunskap om dess grund. Dennes densitet, hållbarhet, styrkor och svagheter. För att inte tala om dess position.

I över 1000 år har kristendomen varit grunden för vår stat. Den civilisation som vi känner den. I 1000 år har kristendomen utgjort grundbulten och hörnstenen för detta samhälle.

Våra lagar inte bara bygger på utan uppkom på grund av influenser som blev oss givna i samband och samklang med den kristna läran.

Land måste med lag byggas.

Men med vad byggs en lag?

En lag byggs av ideologier, moraliska och etiska principer och regler om hur vi människor ser på oss själva och de människor runt omkring oss.

En lag måste sättas tilltro till om den skall reeliseras. En lag som ingen tror på; som ingen varken ser nödvändigheten av eller vill ha är det första steget emot det farligaste hotet emot en demokrati. En sådan lag utgör första steget emot en diktatur, ett välde av tyranniska art. Så lagen måste förstås, accepteras och sättas tilltro till. Så även lagens upphovsman...staten.

En stat är vad den byggs på/av. Lag.

Lagen i sin tur är vad den byggs av/på. Norm.

Normen är de värderingar, den etik och moral som vi vill hålla för sann, som vi vill tro på och leva efter.

Som vi sätter vår tillit till bäst skall tjäna för att verka för ett samhälle som vi vill leva i och efterlämna till våra efterlevande.

Ingenting i världen som på något sätt berör vårt agerande sker separerat med vad vi tror på. Inget agerande

sker således utan tro – inte i alla fall något medvetet agerande. Vi skulle aldrig trycka på lysknappen till lampan om vi inte förväntade oss att vårt agerande skulle ge önskat resultat. Tro är således ytterst också kopplat till sådana spørsmål som stat och lag.

Staten och dess lagar exekuterar vad dess invånares normer implementerar. Det dess invånare tror på vill de att dess överhuvud skall se till efterföljs. Detta regleras genom lag. En lag är också ytterst normgivande. När vi skiljer staten från dess kyrka eliminerar vi inte tron som grundstenen för dess lagstiftande. Vi byter ut den. Frågan som då ställs är, vad byter vi ut den mot.

I över 1000 år har den kristna tron med dess moral/etik, människosyn och värderingar såväl som dess teologi utgjort grundkärnan för Sverige som nation. I frågeställningar och brottningskamper med problem som rört samhällsmedborgarna, deras värde och rättigheter såväl som skyldigheter har kyrkan inte bara varit statsmaktens bollplank och guideline utan även utgjort en auktoritet och en tillrättavisande instans.

Vetenskapen har förbättrat människors levnadsvillkor, villkoren i sig har kyrkan kunnat erbjuda. Vetenskapen har kunnat svara på frågan hur. Svaret på frågan varför har kyrkan kunnat stå för – och stå upp för.

När vetenskap i sig utgör religionen (för vad är en religion egentligen – om inte något du tro på och sätter din tillit till vad beträffar livets existensiella frågor) kommer också spelreglerna att förändras. Frågan är bara, till vad?

Hur ser vetenskapen på människovärde – dess lika rätt till liv? Hur ser lag och land ut byggd på rent naturvetenskapliga dogmer? Hur kan detta komma att påverka syn på etik, moral, värderingar?

Är vetenskapliga teorier (ty fakta står inte att finna inom vetenskapliga ramar – dess universum är relativ – ej absolut) över huvudtaget lämpade för att utgöra grunden för ett samhälle.

Att vetenskap utan etik är farlig behöver knappast någon förklaring efter världskrigens demonstration av hur generalrepetitionen inför ett eventuellt tredje och med största sannolikhet sista världskrig skulle se ut.

Kliniskt, känslokallt, effektivt.

Skillnaden mellan de två första och det tredje sista skulle väl vara att lägga till ett ord...slutgiltigt.

I över 1000 år har tron uppfostrat oss till att följa lag – lag som i sin tur byggts på trossatser och som upphållits med hjälp av verktyget tro. Nu sker ett paradigmskifte och detta med råge.

Vetenskapen föddes ur tron. Ty utan tro hade ingen tyckt det varit lönt att söka vidare efter sanningar om vår omvärld. Universiteten uppfördes av kyrkan. Barnet vetenskap har dock vuxit upp och likt en omogen, trotsig tonåring vill den nu framhäva att den minsann vet bättre än sina gamla föräldrar. Och inget skulle väl vara mer fel. I alla fall inte vad beträffar de existensiella frågorna.

Inte ett steg närmare svaret på vår världs uppkomst och syfte har kunnat bevisas eller läggas fram. Teorier har framlagts – men inte ett enda har belagts. Pengar på forskning har då sannerligen inte basparats i

sökandet efter svar. Och detta ironiskt nog medan stora delar av världen svälter och törstar ihjäl.
Vetenskapen är känslomässigt dysfunktionell.

...utan Gud och utan hopp i världen...ty att tänka fritt må vara stort, att tänka rätt är betydligt större, bättre
och mer hälsosamt i framtiden för vår stat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Regular med Poeter.se id #8889 innehar upphovsrätten